

בס"ד יב' כסלו ה'תשפ"ד
 הדלקת נרות - 16:18
 צאת השבת - 17:09
 רבנו תם - 17:41
שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים וארבע - עלון מס' 1183
 @ ביום שני סוף זמן "ברכת הלבנה" עד 01:39.
 @ ניתן להקדיש העלון לרפואה, ברכה, פרנסה, זיווג,
 הצלחה, זש"ק, ולהבדיל לעילוי נשמת יקיריכם.
 טל' המערכת: 054-7743834, 08-9437333

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

מפטירין: "ועמי תלואים"
 (הושע יא')
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

פרשת ויצא

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 20:30
 מענייני הפרשה:

קורות יעקב בדרך לחרן - חלום יעקב.
 פגישת יעקב עם רחל בת לבן.
 יעקב עובד בבית לבן - נשואי יעקב ללא ולרחל.
 הולדת בני יעקב, הצלחתו ונתעשר עושר רב.
 יעקב לוקח את כל משפחתו ורכושו ועוזב את בית לבן.
 לבן ואנשיו רודפים אחרי יעקב ומשיגים אותם בהר הגלעד.
 לבסוף השלימו יעקב ולבן ביניהם ונפרדים בידידות.
 יעקב המשיך בדרכו הביתה והגיע למחניים.
"ויצא יעקב ..."
 פרשת ויצא היא סתומה, משום שיעקב ברח מלבן בהחבא. ועוד טעם שכאן הוא התחלת בנין כלל ישראל, וכל קיום כלל ישראל הוא סתום, איד שאחרי כל כך הרבה שנות גלות הם עדיין חיים וקיימים, וזה רק משום שהקב"ה מצילנו מידם.
"ויחלם והנה סולם מוצב ארצה ... מלאכי אלקים עולים ויורדים בו" (כ"ח י"ב).
 כל אדם מקבל סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה והוא בלבד מחליט איזה מלאכים יבא לעצמו. האם מלאכים עולים שהם המצוות או מלאכים יורדים שהם העבירות. ומי מחליט? הגוף או הנשמה? התשובה היא בתיבה **"בו"** ר"ת **בשר ודם**. ללמדנו שאסור שהגוף ימשול ויוביל את האדם, אלא הנשמה היא תוביל ותמשול. (שלמה אלביליה הי"ו)
"ויחלום והנה סולם מוצב ארצה" (כח, יב)
 ע"י החלום אפשר להכיר את האדם, שאין אדם חולם אלא מהרהורי ליבו. יעקב רואה בחלומו סולם וראשו מגיע השמימה" ויהנה ה' נצב עליו". ואילו פרעה רואה בחלומו (שבע פרות...) "ר' מאיר מפרמישלקן)
"והתאמר הפעם אודה את ה' על כן קראה שמו יהודה"
 חז"ל אומרים שמברית העולם לא היה מי שידעה את ה' כמו לאה. ושואלים הלא היו הרבה צדיקים לפניו ובודאי גם היו מודים לה', ומפרשים שלא רצתה לתת הודאה תמידית, ולכן נתנה שם בנה **יהודה**.

"ויצא יעקב מבאר שבע" (כ"ח - י)
 יצא משם, פנה זיוה פנה הודה פנה הדרה. (רש"י)
 בספר "לקח טוב" כתב רמזי יפה. "ויצא יעקב מבאר שבע", אם מוציאים את הגימטריה של **יעקב** שהיא 182 מהגימטריה של באר שבע שהיא 575, התוצאה תהיה 393 שהיא הגימטריה של "פנה זוה הודה והדרה" 393.
"וזהו לוי ליהם לאכיל" (כ"ח - כ)
 ולא להשאיר במחסן, כי מי שדואג דאגת מחר, הרי הוא מקטני אמנה.
"וינישק לבניו ולבנותיו" (ל"ב - א)
 לבן נישק את בניו ובנותיו אבל לא את יעקב. אומר ה"חפץ חיים" כשיעקב הגיע כתוב "ויחבק לו וישק לו" ופירש"י שם שלבן חשב שמרגליות טמונות בפיו, אבל עכשיו שידע שאין בזה ממש, לא היה לו סיבה לנשקו ולכן לא נשקו כשנפרד ממנו.
"ואיולם לוי שם העיר לראשונה" (כח, יט)
 לשם מה מספרת התורה הקדושה, שלבית-אל קראו לוי? אלא, ביאר רבינו הרלב"ג זצ"ל, ביקשה התורה ללמדנו את מידת ההסתפקות במועט במקום הצטרך לטובת הבריות: למרות שהיתה שם עיר סמוכה ושמה לוי, לא סר לשם יעקב אבינו לבקש אכסניה מרווחת, אלא שכב במקומו ושם אבן למראשותיו.
"ויקרא לו לבן יג' שהיה זה"
יג'ר במילוי אותיות יו"ד, גימ"ל, רי"ש. זה בגימטריה תרי"ג, שהעיד לבן שיעקב לא כפר באל עליון, ושלא מנע מיעקב שמירת תרי"ג מצוות.
"ויגזוב יעקב את לב לבן"
לב = 32. **כבוד** בגימטריא = 32. רוצה לומר שהכבוד של לבן נפגע בזמן שיעקב הלך בלי רשות.

פנית הניבים והפתגמים
למד סגנון/יה/זכות על פלוני = טען פי פלוני זכאי
דוגמה: פִּינן שְׁהָאֲשִׁימוּ בְּטַעוֹת אֶת יוֹבֵל בְּיַדֵּי אֲבָנִים, אֲבִיו וְאָמוֹ לְמַדּוֹ עָלָיו סְגוּרָה.
מקור: איני [מִשָּׁה] זֶז מִקָּאן עַד שְׁאֲבָקְשׁ עֲלֵיהֶם רַחֲמִים [מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא]. מִיָּד הַתְּחִיל לְלַמֵּד עֲלֵיהֶם סְגוּרָה [שְׁמוֹת רַבָּה מִב]. (ניבוכוכו)

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות חנוכה

א. כל השמנים והפתילות כשרים לנר חנוכה, ושמן זית מצוה מן המובחר, וכן מצוה מן המובחר לעשות את הפתילה מצמר גפן ואף על פי שגם נרות שעוה כשרות להדלקת נרות חנוכה, עיקר המצוה בשמן, הואיל והנס קרה בשמן בבית המקדש.

ב. צריך להיזהר מאוד בהדלקת נרות חנוכה, כי המצוה חביבה עד מאוד, לפרסם את הנס בהודאה לה' יתברך על הניסים שעשה לנו, והעושה כן זוכה לבנים תלמידי חכמים.

ג. כמה נרות צריך להדליק בחנוכה? מעיקר הדין די בנר אחד לכל בית ובית מישראל, בין שבני הבית מרובים, ובין שהם מועטים, ואולם נהגו להדר במצוה זו שבלילה הראשון צריך להדליק נר אחד לכל בני הבית, מכאן ואילך מוסיף והולך נר אחד לכל לילה, עד שבלילה האחרון שמונה נרות, ואפילו בני הבית מרובים לא ידליקו יותר.

ד. מצות הנחת נרות חנוכה, היא בתוך עשרה טפחים (80 ס"מ) מקרקע הדירה, ואם הניחם למעלה מעשרה טפחים יצא, ויש להניחם למעלה משלשה טפחים, ואם הניחם למעלה מעשרים אמה מקרקע הדירה, לא יצא אף בדיעבד, (כל אמה 48 ס"מ) וצריך לכבות את נרות החנוכה ולהניחה במקום כשר ויחזור וידליקנה, אך לא יברך שנית.

ה. הדר בעליה, מצוה שנייה נרות חנוכה בחלון או במרפסת, הסמוכה לרשות הרבים, כדי לקיים פרסומי ניסא, וטוב להניח נרות החנוכה בתוך פנס של זכוכית ולהעמידם באוויר המרפסת כדי שיראו העוברים ושבים שברשות הרבים. ואם הוא גר בקומה שהמרפסת גבוהה מקרקע רשות הרבים עשרים אמה, (9.60 מטר), יניח הנרות בפתח הדירה מבפנים, והואיל ואין בזה היכר כל כך לבני רשות הרבים.

ו. מצוה להניח נרות החנוכה בטפח הסמוך לפתח משמאל הנכנס, כדי שתהיה המזוזה מימין, ונרות חנוכה משמאל, וכשהוא נכנס ויוצא, הרי הוא מוקף במצוות, וביחוד כשנכנס בטלית קטן מצוייצת כהלכתה, אשר עליו יכוון מה שכתוב "והחוט המשולש לא במהרה ינתק".

ז. אין מברכים בבית הכנסת על הדלקת נרות חנוכה, אלא בעשרה שאז הוא פרסום הנס, ויש אומרים שהקטן מטרף למנין עשרה בבית הכנסת, טוב שהוא בעצמו יברך וידליק, ונראה שגם מצטרפם למנין עשרה להדלקת נרות חנוכה שבבית הכנסת, ובפרט כשיבואו אחר כך עוד אנשים ויהיה מנין.

ח. נכון להתפלל מנחה בערב שבת מוקדם, כדי שידליקו נרות חנוכה אחר תפילת המנחה, אולם כל זה אם הוא מוצא בנקל מנין מתפללים מנחה מבעוד יום בערב שבת, אבל אם אין נמצא בנקל מנין שמתפללים מבעוד יום, אל יתפלל מנחה ביחידות כדי להקדימה להדלקת נרות חנוכה, אלא ידליק נרות חנוכה תחלה, ואחר כך ילך לבית הכנסת להתפלל מנחה בציבור. [ולפיכך גבאי בית הכנסת החוששים שיבואו יחידים להתפלל ביחידות, אם יקדימו אחר תפילת מנחה מבעוד יום, עדיף להתפלל מנחה כדרכם מידי ערב שבת].

ט. נרות חנוכה שמדליקים בבית הכנסת, מניחים אותם בכותל דרום של בית הכנסת, זכר למנורה של בית המקדש שהיתה בדרום ההיכל, ונוהגים להניחם בבית הכנסת במקום גבוה לפרסום הנס. ויש נוהגים לסדרם בין מזרח למערב, ויש נוהגים לסדרם בין צפון לדרום, וכן היה המנהג בירושלים.

י. ראש חודש טבת שחל להיות בחול, מוציאים שני ספרי תורה, וקוראים שלשה עולים בפרשת ראש חודש, ומתחיל "צו את בני ישראל", והרביעי קורא בשל חנוכה בנשיא של אותו יום.

יא. בשמונת ימי חנוכה קודם "שיר של יום", אין לומר: "השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן", אלא אומרים: "היום כך וכך בשבת", ומתחילים באמירת "שיר של יום". ויש נוהגים לומר אחר "שיר של יום", "מזמור ימי חנוכה הבית לדוד".

יב. גומרים ההלל בחנוכה מפני שמקבלים הארה מחג הסוכות. כשם שבסוכות גומרים ההלל בכל יום, כך בחנוכה וכן כל יום נבדל מחברו במספר הנרות שלו, וכאילו התרחש בו נס מחדש.

מכל מלמד השכלות

מדוע איימה רחל בהתאבדות?

לאחר שללאה נולדו ארבעה בנים, ורחל לא הצליחה להכנס להריון, היא באה ליעקב ואומרת לו, "הבה לי בנים, ואם אין מתה אנכי" (בראשית ל א). כמוכן שהצהרה הזאת היתה מפחידה מאוד והראתה את סערת הרגשות של רחל.

יעקב שומע ונבהל מאוד. הוא חושב שרחל, אשתו היפה והאהובה, מאיימת בהתאבדות, ומאשימה אותו שהוא לא רוצה להכניס אותה להריון, ושהיא חושדת בו שהוא שופך את זרעו בחוץ, וזאת כדי שהיא תשאיר צעירה ויפה, כי יש לו מספיק בנים מלאה.

יעקב פחד שרחל תתלונן ללבן שהוא מענה אותה. נאמר, "ויחר אף יעקב ברחל" (ל ב), שזה ממש כעס רציני, ומיד, יעקב מאשים אותה שאלוהים מנע ממנה פרי בטן כעונש (על חטא), והוא לא יכול לעזור לה (ל ב).

ייתכן שיעקב חשב שרחל דורשת ממנו לקנות או לחטוף תינוק מהשוק בשבילה. רק בהמשך ניתן להבין שזאת לא היתה כוונתה, הן היא לא תבנה מברכת אלוהים לאברהם וזרעו מתינוק כזה. יעקב היה צריך לשמור על רגשותיו ולתכות שהיא תסיים לדבר, ולא לקפוץ לתוך דבריה ולחשוף את אופיו ומחשבותיו.

רחל לא נבהלת ולא בורחת. לאחר שיעקב סיים את דבריו, רחל מצביעה על בלהה שפחתה, שעמדה לידה, ומסבירה בעדינות ליעקב, "הנה אמתי בלהה, בוא אליה ותלד על ברכי, ואבנה גם אנכי ממנה" (ל ג).

סביר שרחל רצתה לעשות כפי ששרי העקרה עשתה, כאשר היא נתנה את הגר שפחתה לאברם, כדי שהגר תביא לאברם בן יורש. (אילן סנדוסקי)

"ויפגע במקום... ויקח מאבני המקום..."

וישכב במקום..."

"ויפגע במקום ויקח מאבני המקום וישכב במקום". נזכרה המילה מקום שלוש פעמים, לפי שעתידים להיות שלושה בתים באותו המקום והם: בית המקדש הראשון שבנה שלמה המלך. בית המקדש השני שבנו עולי בבל והבית השלישי אשר עתיד להיבנות.

עוד מרומז כאן: "ויפגע במקום וילך שם כי בא השמש" רמז לבית ראשון וחורבנו. "ויקח מאבני המקום" רמז לבית השני שלא תהייה שם כל מתנות ה' בשלמות (רק מאבני המקום...). "וישכב במקום ההוא" רמז לבית השלישי שיבנה במהרה בימינו כי בו תהיה המנוחה והנחלה האמיתית לקיים מה שנאמר ושכבתם ואין מחריד (ויקרא כו, ו).

אוזניים נקיות

רחלי קדמון קיבלה על עצמה קבלה שראוי להתכבד בה. קוראים לזה "אוזניים נקיות". בהיותה נערה בת-מצווה, היא שמעה דרשה שפרטה על מיתרי ליבה, ועוררה אותה להתייחס לאוזניים כאל האיבר הראשון במעלה. הדרשן אמר אז, והיא זכרה את מילותיו היטב: "האוזניים הן מקור האיוון של הגוף, כן, האיוון הגשמי מתאזן מן האוזניים, אבל הרבה יותר חשוב במנו הוא האיוון הרוחני. אם יהודי רוצה להתעלות במעלות היראה, עליו להקפיד על האזנה נקייה, לא ריכולים ובוודאי לא לשון הרע ולא מוסיקה מקולקלת". רחלי חזרה הביתה ובישרה לאחיותיה הקטנות והגדולות על מבצע "אוזניים נקיות". הן צחקו מאוד, אבל רק עולה ומנצנץ דיבור אסור מלשון זו או אחרת, הוא תוחבת שתי אצבעות ובפסיעות עדינות עוזבת את החדר. השנים חולפות ורחלי בעדינות נפשה צועדת לקראת הפרק הנכסף בחייה של כל בת ישראל - "האשה מתקדשת".

הרב יקותיאל גולדסקינד היה צריך לנסוע מירושלים לטבריה, לניחום אבלים. הוא עטה על אוזניו את האוזניות של הגנן והאיוון בקשב רב לשיעור הדף היומי. הוא אחז במסכת "קידושין" ונכנס למונית שרות צפונה. התיישב הרב סמוך לנהג וניתק עצמו לחלוטין מן הנעשה סביב. עיניו עקבו אחרי המילים בגמרא ואוזניו ליקטו את ההסברים הקולחים.

המונית שעטה לעבר שער-הגיא, משם לכביש גהה, נוסעים עלו וירדו, אבל הרב יקותיאל לא שת ליבו לנעשה. בצומת בית-ליד עלתה בחורה חרדית צנועה למונית, שילמה מחיר נסיעה לטבריה, הצטנפה בחלק האחורי הימני ופתחה ספר. גם היא ניסתה להתנתק מן הנעשה במונית, אך לשוא. שלושה נוסעים נוספים שעלו בתחנה הבאה הכירו את הנהג, ובין הארבעה התפתחה שיחה ערנית ורעשנית על הבלי העולם. מספר דקות אחר כך ביקש אחד הנוסעים לפתוח את הרדיו, ומוסיקה קלוקלת עם מילים אינדיבידואליות בקעו לחלל המונית והצליחו לכבשה. רחלי ניסתה לאטום את אוזניה עם פיתית צמר-גפן אך ללא הועיל. הרעש היה מחריש אוזניים. מצד אחד הרדיו וההוליה של הנהג וידידיו, ומאידך הפזמונים הרדודים. בקיצור, מפגע אוזניים מן החמורים שידעה רחלי מעודה. מה עושים? היא לא שיערה בנפשה לאיזו אנדרלמוסיה ווקאלית היא תיכנס. "אני מרגישה כויות באוזניים", הרהרה ואזרה אומץ. "אדוני הנהג", פנתה בלשון רכה "אני מאוד מבקשת - אם אפשר בלי רדיו, זה מפריע ליי". פנייתה רק הוסיפה שמן למדורה.

הנוסעים חסרי האנימוס המשיכו בשיחתם הקולנית והורו לנהג להבזיר את ההוליים, להכעיס. "נהג", אמרה רחלי בתקיפות מעודנת, "אם לא ייסגר הרדיו אני מבקשת לרדת כבר בתחנה הבאה. אף אחד לא יכריח אותי לשמוע מה שאסור ליי".

הנהג החצוף לא רק שלא התכוון לכבות את המכשיר, אלא הוסיף חטא על פשע ואמר: "אם תרדי כאן לא תקבלי את כסף בחזרה". הנוסעים צחקו בלעג. הרב יקותיאל נע באי שקט. הוא הבחין במתרחש מסביב וברב-שיח שמתנהל בין נוסעי המונית, הסיר את האוזניות והקשיב. "לא ביקשתי את כספי בחזרה", השיבה רחלי, "עצור לי כאן ואסע לדרכי עם מונית אחרת. אתה לא יכול להכריח אותי להקשיב לרדיו". בשלט הענק היה רשום "ואדי ערה", אזור עם התיישבות ישמעאלית צפופה. הרב יקותיאל ביקש מהנהג להיעתר לבקשת הנוסעת ולסגור את הרדיו, אך נענה בשלילה. "סלח לי כבוד הרב, יש נוסעים שדווקא נהנים מהרדיו.

אם היא רוצה לרדת, שתדרי". "אסור לך לרדת כאן" אמר לה הרב יקותיאל, "בוואדי-ערה היו אירועים אלימים, האזור עויין. בצומת מגידו תרדי. צר לי שאלה פני הדברים... אבל ההנהגה שלך ראויה להערכה רבה!" בצומת מגידו ירדה רחלי והמתינה. "די ישמור אותך", הרהר הרב בקברו "ממש עושה קידוש השם". 50 דקות אח"כ היה כבר הרב יקותיאל בדרכו לאוהל האבלים בשכונת המזרח בטבריה. הוא חצה את הכביש והנהג להפתעתו, על מעבר החצייה... רחלי ולצידה אישה קשישה הצועדת באיטיות. השתיים צועדות שלובות ידיים. הרב יקותיאל נעצר. "כבוד הרב, ברוך השם, שלוש דקות אחרי שירדתי עצרה לידי מונית שרות עם נהג אדיב. כל דבר שמתחיל בקידוש די' כנראה גם מסתיים בקידוש די'". הרב יקותיאל רשם את מספר הפלאפון שלו על דף שתלש ממנקסו, ופנה ברזירות לתפילת מנחה באוהל האבלים. שלוש שעות אח"כ טלפון: "כבוד הרב שמי רחל קדמון ואני גרה במרכז הארץ. נסעתי היום לטבריה כדי לבשר לדודתי שם על חתונתי בקרוב, עם בן ישיבה בעל מידות. מאז עמדתי על דעתי בגיל בת-מצווה, אני מקפידה על "אוזניים נקיות", מתרחקת מרכילות ודברי הבל, וכל שכן ממוסיקה לא ראויה. מה שראית היום במונית שרות היה ניסיון לא קל עבורי, אבל בסיעתא דשמיא ירדתי על מנת לעלות". "מה פירוש?" שאל הרב יקותיאל "עליתי למונית הבאה והתיישבתי ליד הגברת הקשישה הזו. מהר מאד התפתחה בינינו שיחה ידידותית טובה. הגב' טובה ארליך שתחיה בת כ-80, חנינית, שופעת טוב-לב, ובעיקר בחוכמת-חיים.

"לפני שהגענו לטבריה היא פנתה אלי בבקשה: "רחלי, אני בטוחה שאת ממהרת. אך האם תוכלי לעשות עמדי חסד קטן? אנא קחי אותי לציון רבי מאיר בעל הנס, היום י"ד באייר, פסח שני, יום ההילולה, אני חייבת לתנא הקדוש הזה חוב של כבוד מאז ימי ילדותי".

"הייתי סקרנית ושאלתיה מה החוב? והיא השיבה: "אבי משה עליו השלום היה גר בירושלים בעניות נוראה. אבא ממש מסר נפשו על פת לחם..." אחד מצדיקי ירושלים הציע על לנסוע לציון רבי מאיר בטבריה ולהתפלל לפני הקב"ה, שבזכות התנא הקדוש ייתתחו לו שערי פרנסה. אבא נסע שבוע ימים בדרכים ובסכנות. ככה על הציון, חזר לירושלים והתהפך עליו לגלג המזל. הוא למד צורפות ותוך שנים הפך לאחד מעשירי ירושלים. הוא הותיר לנו ירושה גדולה של ממון ונכסים. לאבא היתה הכרת הטוב גדולה לרבי מאיר, ומדי שנה בהילולה פקדנו את הציון והתפללנו. "על ערש דווי, אמר לנו אבא: "אני מבקש ילדי, כל עוד אתם חיים, עלי אדמות, תפקדו את הציון בי"ד אייר ותודו לקב"ה שהרעיף עלינו בזכותו של התנא הקדוש רבי מאיר".

"זה לא הכל, הגב' טובה ארליך סיימה את צוואת אביה באלו המילים: "ואני מבקש מכם", אמר אבא, "שתחפשו כל שנה כלה ענייה ותדאגו לצרכיה מן המסד ועד הטפחות, כולל שכר דירה לשנה שלמה".

"נו, רחלי, מתי את מתחתנת? שאלה אותי הגברת טובה. בביישנות סיפרתי לה ששלשום התארסתי, ואתמול הסתובבתי שעה ארוכה כדי למצוא כמה שמלות מתאימות, ואולי גם שמלת כלה.

טובה חיבקה אותי חזק חזק עם דמעות בעיניים ואמרה: "רחלי אני מאושרת בשבילך, את לא צריכה גמחיים, אנחנו הארליכים ניתן לך הכל, ממש הכל. את הגעת אלי מתנה מרבי מאיר, גם תלויי ואתי וגם תהיי הכלה שנוכה בהכנסתה לחופה. (הרב קובי לוי)

בס"ד
הדמנות לקבל על עצמך סיום "ש"ס משניות" בתוך שנה באם תקבל על עצמך ללמוד "בחוק לישראל" את פרק המשנה בכל פרשה (עם פירוש קהת')
בכך אתה מסיים מסכתות שלמות. מצ"ב רשימת המסכתות שהינך זוכה לסיים בשנת תשפ"ד (חוק לישראל). א. או עד שבת תשפ"ה

בראשית	שמות	ויקרא	במדבר	דברים
ברכות	פאה	דמאי - ד' כלאיים	שביעית	תרומות
א-ג	דמאי	שבת - כ"ד עירובין - א-ט	עירובין י - פסחים א-ט	פסחים י = חגיגה ביצה.
שבת	שבת	י"ג-כ"ג	עירובין י - פסחים א-ט	מועד קטן א-ב
יבמות	יבמות	י"א-ט"ז	גטין .. סוטה	סוטה דברים פרק א-ג
בבא קמא	כתובות	א-ז	סנהדרין ד-י עבודה זרה א-ב	מכות. שבועות. עדויות א-ב.
נגא מציעא	בבא מציעא	ג-י	חולין ד-י"ב בכורות ד-ד	בכורות ה-ט ערכין א-ו
א-ב	בבא בתרא	א-ג	חולין ד-י"ב בכורות ד-ד	בכורות ה-ט ערכין א-ו
זבחים	זבחים	א-ט	חולין ד-י"ב בכורות ד-ד	בכורות ה-ט ערכין א-ו
א-י"ב	א-י"ב	א-ט	חולין ד-י"ב בכורות ד-ד	בכורות ה-ט ערכין א-ו
פרה א-ב	פרה ג-י"ב	ידיים א	חולין ד-י"ב בכורות ד-ד	בכורות ה-ט ערכין א-ו
		ידיים ב-ד	חולין ד-י"ב בכורות ד-ד	בכורות ה-ט ערכין א-ו

ע"מ להשלים את כל המשניות בש"ס. מצ"ב טבלה של המסכתות שאינן מופיעות "בחוק לישראל" ויש ללמוד אותן.

סדר זרעים	מועד	נשים	ביקין	קדשים	טהרות
מעשרות 5	שקלים 8	נדרים = 8 ד-י"א	עבודה זרה 3 ג-ה	תמרה 7	כלים 30
מעשר שני 5	תענית 4	נזיר 9	עדות 5 ג-ה	ערכין 3 ז-ט	טהרות 10
חלה 4	יומא 8	זרע 9	אבות - 6	כריתות 6	נדה 10
ערה 3	סוכה 5	הוריות 3		מעילה 6	נגעים 4
ביכורים 4	ראש השנה 4			תמיד 7	מכשירין 6
	מועד קטן 1 פרק ג			תמיד 7	זבים 5
	מגילה 4			עדות 5	טבול יום 4
	סו"כ 34			קנים 3	עוקצין 3
סו"כ פרקים: 21	סו"כ 4	סו"כ : 17	סו"כ : 17	סו"כ 37	סו"כ 72

הצעה ללמוד בחגים את המסכתות: יומא - כפור. ראש השנה. סוכה. סוכות. מגילה. פסחים. מועד קטן - חול המועד. אבות. בין פסח לשבועות = סו"כ: 40 פרקים

נותר 158 + 198 = 40 פרקים. בלימוד של פרק נוסף ליום חסידים בתוך שנה. או לימוד של עוד 158 פרקים חסידים בחודש שבט תשפ"ה

כל הישועות והברכות
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה

סוכה והלכותיה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה

סוכה והלכותיה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה

סוכה והלכותיה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה

סוכה והלכותיה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה

סוכה והלכותיה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה

סוכה והלכותיה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה

סוכה והלכותיה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה

סוכה והלכותיה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה

סוכה והלכותיה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה

סוכה והלכותיה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה

סוכה והלכותיה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה

סוכה והלכותיה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה

סוכה והלכותיה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה

סוכה והלכותיה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה
לנישואי שלום עם התיכונה

שבת שלום ומבורך

<p>רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- : שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו שבת מוסאי בן נהיהי הי"ו יאיר חיים בן דליה וסביה הי"ו אסתר אהרונת בת גוהר מנבי"ת נהיהי ישראלית בת שרה מנבי"ת ירחן-רחל בת ג'יראן מנבי"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנבי"ת לדיה הרני בת מרי מנבי"ת</p>	<p>לירון מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה יוסף עזרון בן דינה ז"ל אברהם צברי בן יחיא-יהודה ז"ל יצחק צברי בן יחיא-יהודה ז"ל בצלאל לבאי בן שויה ויחיא ז"ל אביים פור בן מרים ויוסף ז"ל תפנים אבינה בת דינה ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל</p>	<p>יעקב נאמן בן חנוס אהרון ז"ל הרב ניסים ארביב בן אסתר ז"ל יצחק סבג בן אסתר ז"ל רודיה בראל בת עגימה ז"ל זליכה נמוז-לטיבה בת חנה ז"ל רות-אפרת ז"ל בת גילה שתחיה פרחה אסדגי בת סולטנה ז"ל פריחה גולזל בת רבקה ז"ל</p>	<p>מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחור</p>
--	--	---	--